

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

29 юни 1988 година*

По дело 300/86

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда съгласно член 177 от Договора за ЕИО, от Vrederecht van Het Kanton Brasschaat (Белгия) в производството, висящо пред този съд между

Luc Van Landschoot, Veurne, Белгия

и

Mera NV, Veurne, Белгия

и

Federation europeenne des fabricants d'aliments composes (Fefac), Брюксел,

Beroepsvereniging van de Mengvoederfabrikanten (Bemefa), Брюксел,

Fachverband der Futtermittelindustrie eV, Бон,

Danske Korn- og Foderstof Im- og Eksporterers Faellesorganisation (Dakofa),
Копенхаген,

Syndicat national des industriels de l'alimentation animale (SNIA), Париж,

Irish Corn and Feed Association, Дъблин,

Associazione nazionale tra i produttori de alimenti zootecnici (Assalzo), Рим,

Koninklijke Vereniging Het Comite van Graanhandelaren, Ротердам,

Vereniging van Nederlandse Mengvoederfabrikanten, Хага,

Confederación Española de Fabricantes de Piensos Compuestos, Мадрид,

Federation of Agricultural Co-ops, Лондон,

United Kingdom Agricultural Supply Trades Association (Ukasta), Лондон,

Syndicat national du commerce des grains et legumes sees (Synagra), Брюксел,

встъпили страни,

---

* Език на производството: нидерландски.

относно валидността на Регламент № 2040/86 на Комисията от 30 юни 1986 г. относно установяване на подробни правила за прилагане на данъците за съвместна отговорност в сектора на зърнените култури (ОВ L 173, стр. 65),

СЪДЪТ (пети състав),

в състав: г-н G. Bosco, председател на състав, г-н U. Everling, г-н Y. Galmot, г-н R. Joliet и г-н F. Schockweiler, съдии

генерален адвокат: г-н M. Darmon,

секретар: г-жа D. Louterman, администратор,

като взе предвид становищата, представени:

- за MERA NV и встъпилите страни от адв. I. Van Bael, адв. J.-F. Bellis и адв. J.-P. Spitzer,

- за италианското правителство от г-н I. Braguglia,

- за Комисията на Европейските общности, от г-н R. C. Fischer,

като взе предвид доклада от съдебното заседание и след заседание от 17 ноември 1987 г.,

след като изслуша становището на генералния адвокат, представено по време на съдебното заседание на 9 февруари 1988 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С Решение от 26 ноември 1986 г., постъпило в Съда на 1 декември 1986 г., Vrederecht van Het Kanton Brasschaat (Съд на кантон Brasschaat) е отправил на основание член 177 от Договора за ЕИО преюдициален въпрос относно валидността на прилагането на правилата на Комисията по въпросите на данъците за съвместна отговорност в сектора на зърнените култури.

2. Този въпрос е повдигнат в рамките на производство между г-н Luc van Landschoot, земеделски стопанин, и дружество Mera NV, производител на храни за животни. Mera NV е закупило от г-н van Landschoot 4 925 kg жито на обща цена от 44 252 BEF; то е приспаднало от тази цена сумата от 1 242 BEF, като данък за съвместна отговорност в сектора на зърнените култури, като е посочило в това отношение, че като първи преработвател на зърнените култури, е длъжно да направи тази удръжка от производителя на зърнените култури.

3. С исковата си молба, подадена до Vrederecht, г-н Van Landschoot иска Mera NV да бъде осъдено да му заплати сумата от 1 242 BEF, която отговаря на размера на направената данък за съвместна отговорност, заедно с лихвите. В подкрепа на искането си той изтъква, че този данък е въведен в нарушение на

общия принцип на равнопранно отношение съгласно член 40, параграф 3 от Договора и разпоредбите на Съвета в тази област.

4. Тъй като сметнал при тези условия, че решаването на спора зависи от въпроса за валидността на правилата на Комисията по въпросите за данъците за съвместна отговорност в сектора на зърнените култури, Vredegerecht е отложил произнасянето и е задал на Съда следния преюдициален въпрос:

„Валиден ли е данъкът за съвместна отговорност, правилата за прилагането на която са определени с Регламент (ЕИО) № 2040/86 от 30 юни 1986 г.?”

5. За по-подробно изложение на фактите по главното производство на разглежданите разпоредби на Общността, както и на протичането на производството и на становищата, представени пред Съда, се прави препратка към доклада от съдебното заседание. Тези елементи от досието са упоменати по-долу само доколкото са необходими за изводите на Съда.

Относно целта на поставения въпрос

6. От преписката се установява, че възражението, направено пред националната юрисдикция по отношение на режима на данъци за съвместна отговорност в сектора на зърнените култури се отнася главно до правилата за освобождаване от този данък, който е определен в член 1, параграф 2, алинея 2 от Регламент № 2040/86 на Комисията от 30 юни 1986 г. относно установяване на подробни правила за прилагане на данъците за съвместна отговорност в сектора на зърнените култури (ОВ L 173, стр. 65), изменен с Регламент № 2572/86 на Комисията от 12 август 1986 г. (ОВ L 229, стр. 25). Цитираната по-горе разпоредба предвижда по същество, че се освобождават от данъка за съвместна отговорност първите преработки, извършени от производител в неговото земеделско стопанство, доколкото продуктът, получен от преработката е използван за нуждите на храната за животни в дружеството и машините за преработка са част от земеделското оборудване на стопанството. Следователно от гледна точка на тази разпоредба следва да се разгледа повдигнатият въпрос за валидността.

7. Mera NV и встъпилите страни заявяват, че разглежданите разпоредби са невалидни. В тази насока те изтъкват на първо място, че системата за освобождаване е дискриминационна. В действителност, Регламент № 2040/86, така както е изменен, освобождава от данъци всички земеделски стопани, които преработват в своето стопанство зърнени култури в храни за своя добитък, и то съгласно тълкуване, дадено от Комисията, не само когато земеделските стопани произвеждат сами зърнените култури, но също когато те ги купуват от трети лица. Но той не признава никакво освобождаване на индустриалните производители на храни, дори когато такъв производител преработва зърнени култури, доставени от земеделски стопанин, който след това използва продукта в своето собствено стопанство. Mera NV и встъпилите страни изтъкват, че налагането само на индустриалните преработватели на данъка за съвместна отговорност не е в съответствие с целта, преследвана от разпоредбите на Съвета по въпроса, а именно, възстановяване на равновесието на пазара на зърнени култури.

8. Италианското правителство и Комисията поддържат от друга страна становище за валидност на разглежданата разпоредба, чийто дискриминационен характер те отхвърлят. Те изтъкват първо, че положението на един земеделски стопанин, който преработва зърнени култури в своето собствено стопанство, за да ги използва за целите на храната за животни в същото това стопанство, е различно от положението на един промишлен преработвател и от това на производител, който продава зърнени храни, предназначени за преработване. Фактът че се предоставя възможност да се ползват от освобождаване на тази първа категория като едновременно се отказва на другите категории оператори, не представлява дискриминация между производители, нито между преработватели. Не би могло също да се каже, че има наличие на дискриминация между потребители като се има предвид, че земеделските стопанства, потребители на зърнени култури имат винаги възможност да се ползват от освобождаването или като преработват своята собствена продукция, или като преработват зърнени култури, купени от други земеделски стопани.

9. Съгласно член 40, параграф 3, алинея 2 от Договора за ЕИО, общата организация на пазара трябва да изключва всякаква дискриминация между производителите от Общността. Според практиката на Съда тази разпоредба, като специфичен израз на общия принцип за равнопоставено отношение, се противопоставя на това сходни положения да бъдат разглеждани по различен начин, освен ако разграничаването не е обективно оправдано. В светлината на възраженията, представени от страните по делото трябва да се изследва на първо място дали член 1, параграф 2, алинея 2 от Регламент № 2040/86, така както е изменен, представлява дискриминация между преработватели на зърнени култури.

Относно дискриминацията между преработватели на зърнени култури

10. Член 1, параграф 2, алинея 2 цитирана по-горе освобождава от данък за съвместна отговорност производителите, които преработват зърнени култури в своето собствено стопанство посредством съоръженията на това стопанство и които използват продукта от нея в същото това стопанство. Но той не предвижда такова освобождаване в други случаи, по-специално, при тези на промишлените преработватели.

11. В тази насока следва да се припомни, че целта на разпоредбите на Общността в областта на данъците за съвместна отговорност е да ограничи структурните излишъци от зърнени култури на пазара. Тази цел оправдава налагането на удръжките само на преработвателите на зърнени култури пуснати на пазара, като се има предвид, че в подобен случай излишъците на пазара се увеличават, количествата усвоени зърнени храни в затворен цикъл не допринасят за създаването на излишъци.

12. От това следва, че различно отношение към преработвателите е оправдано в зависимост от това дали преработените продукти се пускат на пазара или се използват в стопанството на преработвателя. Следователно по принцип е допустимо да се разглеждат по различен начин промишлените преработватели и

преработвателите в стопанството, тъй като първите по правило действат за нуждите на продажбата на пазара.

13. Подобно различие в отношението все пак не е оправдано, доколкото промишленият преработвател не продава преработените продукти на пазара, а ги доставя на производителя на зърнени култури, при условие че той ги използва в своето собствено стопанство, тъй като в този случай разглежданите продукти не допринасят за образуването на излишъци на пазара.

14. Оказва се следователно, че член 1, параграф 2, алинея 2 от Регламент № 2040/86, така както е изменен, дискриминира промишлените преработватели, доколкото те преработват зърнени култури, доставени от производителите - потребители на собствената си продукция, по отношение на преработвателите в стопанството, които преработват своята собствена продукция от зърнени култури за нуждите на използването на продукта в своето стопанство.

15. По същия начин стоят нещата що се отнася до производителите, които преработват своята собствена продукция от зърнени храни или извън своето стопанство, или посредством съоръжения, които не са част от оборудването на това стопанство, когато те използват продукта от преработката в същите тези стопанства.

16. Срещу това заключение не могат да се използват доводи за трудностите от практическо естество, които създава контролът на операциите, осъществявани в рамките на земеделските стопанства, за да се ограничи освобождаването от данъка единствено до производителите, които преработват зърнени култури в своето собствено стопанство и посредством съоръженията на това стопанство. Това ограничаване е още по-малко оправдано, тъй като има за резултат да постави в по-неблагоприятно положение именно дребните земеделски стопани, чиито средства са много ограничени, за да финансират необходимите съоръжения за преработката.

17. За да се установи съществуването на дискриминация между преработватели обаче, не би могло да се използва доводът на ответника по главното производство, според който в съответствие с тълкуване, предложено от службите на Комисията в телекс от 5 септември 1986 г., изпратен до държавите-членки, преработвателите в стопанството, които купуват зърнени култури от трети лица, за да ги преработят в своето стопанство и да използват там продукта са освободени също от данъци. В действителност, подобно тълкуване не е съобразено с член 2, параграф 1, алинея 2 от Регламент № 2040/86, така както е изменен.

18. Вярно е, че немската и английската версии на тази разпоредба използват общите изрази „Landwirt” и „farmer” и създават по този начин неяснота по въпроса дали тази разпоредба посочва също и земеделски стопанин, който не произвежда сам зърнени култури. От всички други автентични езикови версии на тази разпоредба ясно проличава, че само първите преработвания на зърнени култури, осъществени от самия производител на зърнени култури, могат да бъдат освободени от данък. Това тълкуване отговаря на целта, преследвана от разпоредбата по въпросите за данъка за съвместна отговорност, която ограничава

свръхпроизводство на зърнени култури, които влизат в икономическата верига и трябва при това положение да надделее. Така тълкуваната разпоредба следователно не е дискриминационна от тази гледна точка.

Относно дискриминацията между производители и потребители на зърнени култури

19. Въз основа на член 4, параграф 6 от Регламент № 2727/75 на Съвета от 29 октомври 1975 г. относно въвеждане на обща организация на пазара на зърнените култури, така както е изменен с Регламент № 1579/86 на Съвета от 23 май 1986 г. (ОВ L 139, стр. 29), във връзка с член 2, параграф 1 и член 5, параграф 1 от Регламент № 2040/86, данъкът, дължим от преработвателите на зърнени култури се прехвърля от тях на производителите.

20. От това следва, че наличието на дискриминация между производители на зърнени култури може да бъде приета само доколкото има дискриминация между преработвателите на зърнени култури. Следователно, тъй като твърдението за дискриминация между производителите съвпада с това за дискриминация между преработвателите, няма основание да бъде разглеждано отделно.

21. Що се отнася до твърдението, основано на дискриминация между потребители на зърнени култури, достатъчно е да се направи констатацията, че посредством прехвърлянето на тежестта от данъка, тя се понася само от производителите на зърнени култури. Потребителите не могат следователно да се позовават на дискриминация по отношение на тях поради реда за освобождаване от това задължение.

Относно обхвата на преюдициално запитване

22. От всички предходни съображения следва, че член 1, параграф 2, алинея 2 от Регламент № 2040/86 въвежда частична дискриминация между преработватели и между производители на зърнени култури, които работят по описаните по-горе условия. Тази разпоредба следователно трябва да бъде обявена за невалидна. Законодателят на Общността има задължението да направи изводите от настоящото решение като вземе подходящи мерки, за да установи равноправно отношение между операторите във връзка със спорния режим на освобождаване от задължение.

23. Трябва все пак да се отбележи, че при особените условия на конкретния случай, при който дискриминацията се явява по-скоро резултат от мълчанието на текста, отколкото от тази разпоредба, едно обявяване за невалидност на оспорваната разпоредба има за резултат, докато се чака приемането на нова разпоредба, всякакво освобождаване да бъде изключено.

24. При тези обстоятелства, прилагането на член 174, алинея 2 от Договора, според който Съдът може да заяви какви последици на даден регламент, обявен за нищожен, трябва да се смятат за окончателни, се налага по същите съображения за правна сигурност, като тези които са в основата на тази разпоредба. При това положение следва да се уточни, че в очакване на нова разпоредба, компетентните органи трябва да продължат да прилагат

освобождаването от данъци, предвидено от разпоредбата, обявена за невалидна, като разпрострат възможността за ползване от това освобождаване по отношение на операторите, които са обект на заявената дискриминация.

25. Следователно отговорът на поставения въпрос следва да бъде:

Член 1, параграф 2, алинея 2 от Регламент № 2040/86 на Комисията от 30 юни 1986 г., така както е изменен с Регламент № 2572/86 на Комисията от 12 август 1986 г., е невалиден, доколкото той освобождава от данък за съвместна отговорност първите преработки на зърнени култури, извършени в стопанството на производителя посредством съоръженията на това стопанство, доколкото продуктът от преработката се използва в същото това стопанство, но не предвижда това освобождаване от данък за първите преработки, извършени извън стопанството на производителя или посредством съоръжения, които не са част от земеделското оборудване на това стопанство, когато продуктът от преработката се използва в него.

Законодателят на Общността трябва да направи изводите от това решение, като вземе подходящите мерки, за да установи равноправно отношение между операторите от гледна точка на оспорвания режим на освобождаване от данъци.

През това време компетентните органи трябва да продължат да прилагат освобождаването от данъци, предвидено от установената разпоредба, като го предоставят на операторите, които са обект на установената дискриминация.”

По съдебните разноски

Разходите, направени от италианското правителство и от Комисията на Европейските общности, които са представили становища пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред националната юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът (пети състав),

като се произнася по въпроса, поставен до него от *Vredegerecht van het kanton Brasschaat* с Решение от 26 ноември 1986 г., реши:

1. Член 1, параграф 2, алинея 2 от Регламент № 2040/86 на Комисията от 30 юни 1986 г., така както е изменен с Регламент № 2572/86 на Комисията от 12 август 1986 г., е невалиден, доколкото той освобождава от данък за съвместна отговорност първите преработки на зърнени култури, извършени в стопанството на производителя посредством съоръженията на това стопанство, доколкото продуктът от преработката се използва в същото това стопанство, но не предвижда това освобождаване от данък за първите преработки, извършени извън стопанството на производителя или

посредством съоръжения, които не са част от земеделското оборудване на това стопанство, когато продуктът от преработката се използва в него.

2. Законодателят на Общността трябва да направи изводите от това решение, като вземе подходящите мерки, за да установи равнопранно отношение между операторите от гледна точка на оспорвания режим на освобождаване от данъци.

3. През това време компетентните органи трябва да продължат да прилагат освобождаването от данъци, предвидено от установената разпоредба, като го предоставят на операторите, които са обект на установената дискриминация.”

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 29 юни 1988 година.

Подписи